

5. BÖLÜM

YEŞİL LOJİSTİK UYGULAMALARI

Dr. Öğr. Üyesi, Salih MEMİŞ

A. Lojistik ve Sürdürülebilirlik

- Lojistik ve Sürdürülebilirlik
- Yeşil Lojistik Kavramı
- Yeşil Lojistik Faaliyetlerinin Önemi
- Yeşil Lojistik Yönetimi

B. Yeşil Lojistik Uygulamaları

- Yeşil Lojistik Uygulamaları
 - Yeşil Satın Alma
 - Tedarik Lojistiği
 - Yeşil Üretim
 - Yeşil Paketleme
 - Dağıtım Lojistiği
 - Yeşil Pazarlama
 - Yeşil Depolama
 - Tersine Lojistik
 - Yeşil Taşımacılık
- Yeşil Lojistik Uygulamalarında Yaşanan Zorluklar
 - Maliyet
 - Zaman / Hız
 - Güvenilirlik
 - Depolama
 - E-Ticaret

Modern lojistik sistem ekonomileri, stokların azaltılması ile bu stokların teslim hızına ve güvenilirliğine dayanmaktadır. Depolamanın azalması, rekabet üstünlüğü elde edilmesini sağlar. Ancak stoklar bu depolamadaki azalma birlikte taşımacılık sistemine belirli bir dereceye kadar, yani yollara devredilmiş olur. Stoklar seyir halindeyken, trafik sıkışıklığına ve kirliliğe sebebiyet verir. (Saroha, 2014).

2.5. E-Ticaret

Bilgi teknolojisindeki büyümeye birlikte perakendecilikte yeni ufuklara yol açmıştır ve bu bağlamda en hızlı gelişen pazarlardan biri de e-ticarettir. Yeşil lojistikte e-ticaretin önemi yeterince anlaşılamamakla birlikte bazı eğilimler tanımlanabilmektedir. E-ticaret daha fazla kabul edilebilir ve kullanılır oldukça, fiziksel dağıtım sistemleri de değişmekte ve gelişmektedir. Standart perakende tedarik zinciri ölçek ekonomileri süreçleriyle birleşince büyük mağazalar, alışveriş merkezleri gibi yeni bir yapı oluşturmaktadır. Potansiyel sonuç özellikle kentsel alanlarda daha fazla paketlemeyi ve daha fazla yük (ton-km) taşınmasını gerekliliği kılmaktadır. Geleneksel dağıtım sistemleri böylede e-ticaretin nitelikli lojistik ihtiyaçlarına cevap verme noktasında eksik kalmaktadır (Rodrigue vd., 2001).

KAYNAKÇA

1. AMA (American Marketing Association), Online Dictionary,(<https://www.ama.org/resources/Pages/Dictionary.aspx?dLetter=G>, (20.11.2018).
2. Azevedo, S.G., Carvalho, H., Duarte, S. ve Cruz-Machado, V. (2012). Influence of Green and Lean Upstream Supply Chain Management Practices on Business Sustainability, IEEE Transaction on Engineering Management, 59(4), 753-765.
3. Beken, G. (2016). Sürdürülebilir ve Rekabet Edilebilirlik Yolu Yeşil Lojistik Mi?, Balkan ve Yakın Doğu Sosyal Bilimler Dergisi, 2(1), 78-88.
4. Brundtland, G.H., Khalid, M., Agnelli, S., Al-Athol, S.A. and Chidzero, B. (1987). Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future, UN General Assembly, www.un-documents.net/our-common-future.pdf (10.11.2018).
5. Christopher, M. (2011). Logistics, the Supply Chain and Competitive Strategy. In Logistics and Supply Chain Management (4th ed.). Prentice Hall. London, Pearson Education.
6. Crumrine, B., Russell, P. ve Geyer, R. (2004). Green Packaging: A Guideline and Tools for Environmentally Sound Packaging Practices for Computer and Electronics Products, [www.bren.ucsb.edu/services/student/GP/green packaging.pdf](http://www.bren.ucsb.edu/services/student/GP/green%20packaging.pdf), (23.11.2018).
7. Dukic, G., Cesnik, V., Opetuk, T. (2010). Order-Picking Methods and Technologies for Greener Warehousing, Strojarstvo, 52(1), 23-31.

8. Eker, Ö. (2006). Lojistik Yönetim ve Tedarik Lojistiği Sürecinde Performansın Arttırılması. İstanbul Teknik Üniversitesi, Fen Bilimler Enstitüsü, Yüksek Lisans Tezi, İstanbul.
9. Evangelista, P., Brodin, M. H., Isaksson, K. ve Sweeney, E. (2012). A Case Study Investigation on Purchasing Green Transport and Logistics Services, Annual IPSERA Conference, Naples/Italy, WP17-1 – WP17-13.
10. Fuentes, C. (2015). How Green Marketing Works: Practices, Materialities, and Images, Scandinavian Journal of Management, 31, 192-205.
11. Hans, I. (2011). Green Supply Chains – A New Priority for Supply Chain Managers, http://researchspace.csir.co.za/dspace/bitstream/10204/5224/1/ittmann_2011.pdf, (12.11.2018).
12. Hazen, B. T. (2014). Yeşil Yayılmış Tedarik Zinciri Yönetimi- Yeşil Ters Lojistik Sürecinin Algılanan Kalitesi Üzerine Bir Çalışma, (çev; Musatafa Latif Emek-Burcu Doğan), Mukaddime, 5(2), 141-159.
13. Korucuk, S. ve Mert, F. (2017), "Yeşil Lojistik Uygulamaları PTT Örneği" Cilt 5, Sayı 12, 865-879.
14. Korucuk, S. (2018), "Yeşil Lojistik Uygulamalarının Rekabet Gücü Ve Hastane Performansına Etkisinin Lojistik Regresyon Analizi ile Belirlenmesi: Ankara İli Örneği", Cumhuriyet Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, Cilt 19, Sayı 1, 280-299.
15. Lai, H.K. ve Wong, C.W.Y. (2012). Green Logistics Management and Performance: Some Empirical Evidence from Chinese Manufacturing Exporters, Omega, 40(3), 267-282.
16. Lau, H. L. (2011). Benchmarking Green Logistics Performance with a Composite Index, Benchmarking: An International Journal, 18(6), 873-896.
17. Lee, S. Y. ve Klassen, R. D. (2008). Drivers and Enablers That Foster Environmental Management Capabilities in Small- and Medium Sized Suppliers in Supply Chains, Production and Operations Management Society, 7(6), 573-586.
18. Morgan, J., Solomon, G. ve Chu, E. (2010). Sustainable Communities Initiatives, https://www.irwaonline.org/eweb/upload/fau/Jan27/Sustainable_Communities.ppt. (20.11.2018).
19. Mutingi, M., Mapfaira, H. ve Monageng, R. (2014). "Developing Performance Management Systems For The Green Supply Chain", Journal of Remanufacturing 4(6), 1-20.
20. Nylund, S. (2012). Reverse Logistics and Green Logistics, <http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/46993/Reverse%20Logistics%20and%20green%20logistics.pdf?sequence=1>, (25.11.2018).
21. Piecyk, M. ve McKinnon, A. C. (2007). Internalising the External Costs of Road Freight Transport in the UK. Edinburgh, Heriot-Watt University, [http://www.greenlogistics.org/SiteResources/1fb59ff-3e5a-4011-a41e-18deb8c07fc_Internalisation%20report%20\(final\)%2.pdf](http://www.greenlogistics.org/SiteResources/1fb59ff-3e5a-4011-a41e-18deb8c07fc_Internalisation%20report%20(final)%2.pdf), (21.11.2018).
22. Pishvaee, M., Torabi, S. ve Razmi, J. (2012). Credibility- Based Fuzzy Mathematical Programming Model for Green Logistics Design under Uncertainty, Computers & Industrial Engineering, 62, 624-632.
23. Rao, P. ve Holt, D. (2005). Do Green Supply Chains lead to Competitiveness and Economic Performance?, International Journal of Operations & Production Management, 25(9), 898-916.

24. Rodrigue, J.P., Slack, B. ve Comtois, C. (2001). Green Logistics (The Paradoxes of), https://pdfs.semanticscholar.org/e5d2/9f171245db416fc21c38_b7c974c332eb55a6.pdf (12.11.2018).
25. Rodrigue, J.P., Slack, B. ve Comtois, C. (2013). The Geography of Transport Systems, Routledge Publishing, New York.
26. Rogers, D.S., Tibben-Lembke, R. (2001). An Examination of Reverse Logistics Practices, *Journal of Business Logistics*, 22(2), 129-148.
27. Saroha, R. (2014). Green Logistics and Its Significance in Modern Day Systems, *International Review of Applied Engineering Research*, 4(1), 89-92.
28. Sbihi, A. ve Eglese, R. W. (2009). Combinatorial Optimization and Green Logistics, *Annals of Operations Research*, 175, 159-175.
29. Slack, B., Rodrigue, J. ve Comtois, C. (2013). Green Logistics, <http://people.hofstra.edu/geotrans/eng/ch8en/appl8en/ch8a4en.html>. (22.11.2018).
30. Srivastava, S. K. (2007). Green Supply-Chain Management: A state-of-the-art Literature Review, *International Journal of Management Reviews*, 9(1), 53-80.
31. Srivastava, S. K. (2008). Network Design for Reverse Logistics, *Omega*, 36, 535-548.
32. Tulgar, A. (2012). Yeşil Lojistik, <http://www.lht.com.tr/> Makale/104/yesil-lojistik, (12.11.2018).
33. Wang, Z., Subramanian, N., Gunasekaran, A., Abdulrahman, M. D., ve Liu, C. (2015). Composite Sustainable Manufacturing Practice and Performance Framework: Chinese Auto-Parts Suppliers' Perspective, *International Journal of Production Economics*, 170(1), 219-233.
34. Wu, H. J. ve Dunn, S. C. (1995). Environmentally Responsible Logistics Systems, *International Journal of Physical Distribution & Logistics Management*, 25(2), 20-38.
35. Yangınlar, G. ve K. Sarı (2014). Yeşil Lojistik Uygulamaları ve İşletme Performansı Üzerine Bir Literatür Araştırması, III. Ulusal Lojistik ve Tedarik Zinciri Kongresi, Trabzon, 178-187.
36. Yavuz, A. (2010). Sürdürülebilirlik Kavramı ve İşletmeler Açısından Sürdürülebilir Üretim Stratejileri, Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 7(14), 63-86.
37. Yücel, M. ve Ekmekçiler, Ü. S. (2008). Çevre Dostu Ürün Kavramına BüTÜnsel Yaklaşım: Temiz Üretim Sistemi, Eko-Etiket, Yeşil Pazarlama, Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi, 7(26), 320-333.
38. Zengin, E. ve Akunal, E.V.O. (2017). Türkiye'de Yeşil Lojistik Uygulamaları, *Journal of Management, Marketing and Logistics*, 4(2), 116-124.
39. Zhang, G ve Zhao, Z. (2012). Green Packaging Management of Logistics Enterprises, *Physics Procedia*, 24, 900-905.
40. Zheng, L. ve Zhang, J. (2010). Research on Green Logistics System Based on Circular Economy, *Asian Social Science*, 6(11), 116-119.
41. Zhu, Q ve Sarkis, J. (2004). Relationships between Operational Practices and Performance among early Adopters of Green Supply Chain Management Practices in Chinese Manufacturing Enterprises, *Journal of Operations Management*, 22, 265-289.